

Sygn. akt I C 1295/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Maciej Jakubowski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Jolanta Kątna – Głapka

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015r. w Ostrowie W..

na rozprawie

sprawy z powództwa: U. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą:
(...) – U. P.

przeciwko L. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego L. J. na rzecz powódki U. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) – U. P. kwotę 690,00 (sześćset dziewięćdziesiąt 00/100) zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 18.08.2014r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego L. J. na rzecz powódki U. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) – U. P. kwotę 147,55 (sto czterdzieści siedem 55/100) zł tytułem kosztów postępowania;

IV. wyrokowi w pkt I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Maciej Jakubowski

Sygn. akt I C 1295/15

UZASADNIENIE

Powódka U. P. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) wniosła przeciwko L. J. o zasądzenie kwoty 1059 zł z umownymi odsetkami liczonymi od kwoty 690 zł od dnia 18.08.2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, iż zawarła z pozwanym umowę pożyczki, pozwane nie spłacił pożyczki wynoszącej 690 zł, której to kwoty powódka dochodzi od pozwanego. Nadto powódka dochodzi kwoty 369 zł tytułem dodatkowych czynności windykacyjnych podjętych przez powódkę.

Pozwany nie złożyły odpowiedzi na pozew ani nie stawił się na wyznaczoną rozprawę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.07.2014 r. powódka zawarła z pozwanym umowę pożyczki gotówkowej. Zgodnie z umową pozwany otrzymał kwotę 690 zł która miała zostać spłacona w dniu 17.08.2014 r. W skład tej kwoty wchodziła również prowizja. Od niespłaconego zadłużenia przeterminowanego powódka mogła naliczać odsetki według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność kredytu lombardowego NBP. W przypadku opóźnienia ze spłatą pożyczki powódka mogła obciążyć pozwanego kosztami dodatkowymi w wysokości 300 zł, które miały stanowić zryczałtowaną kwotę kosztów powstałych dla powódki w związku z koniecznością obsługi zadłużenia pozwanego oraz polubownego, przedwindykacyjnego dochodzenia swoich roszczeń. W razie zwłoki w spłacie pożyczki, powódka miała prawo obciążyć pozwanego kosztami windykacyjnymi w wysokości 10% całkowitej kwoty do zapłaty nie mniej niż 300 zł, które stanowią zryczałtowaną kwotę kosztów powstałych dla powódki w związku z koniecznością przekazania obsługi zadłużenia pozwanego do zewnętrznego podmiotu świadczącego usługi windykacyjne, celem polubownego, przedsądowego monitoringu i windykacji zadłużenia pozwanego wynikającego z umowy.

Pozwany nie spłacił pożyczki. Pełnomocnik powódki wystawił przesądowe wezwanie do zapłaty. Pełnomocnik powódki wystawił w dniu 16.04.2015 r. fakturę w której obciążył powódkę kosztami w wysokości 300 zł netto, 369 zł brutto. Na koszty wynikające z faktury składają się koszty pomocy profesjonalisty (radcy prawnego) w postępowaniu windykacyjnym i przesądowym sprawa c/a J. L.

Dowód: odpis umowy (k.7-9), odpis wezwania do zapłaty (k.10), odpis faktury (k.11)

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody.

Powód nie złożył żadnych innych wniosków dowodowych poza wyżej wskazanymi odpisami pisma i umowy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny.

Zgodnie z art.339§2 kpc w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych z pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W przedmiotowej sprawie mimo braku odpowiedzi na pozew pozwanego i nie stawienia się przez pozwanego na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę nie można przyjąć, iż miała miejsce dyspozycja z art.339§2 kpc, gdyż sąd miał uzasadnione wątpliwości co do kwestii związanych z dochodzoną kwotą kosztów czynności windykacyjnych, a to oznaczało iż należało przeprowadzić postępowanie dowodowe w tym zakresie.

Powódka dochodziła od pozwanego kosztów czynności windykacyjnych. Dochodzona kwota wynikała z postanowień zawartych w umowie w której została określona wysokość tych kosztów. Ta wysokość kosztów została odzwierciedlona w fakturze wystawionej przez pełnomocnika powódki za czynności windykacyjne.

Ocena zapisów umownych dotyczących kosztów postępowania windykacyjnego została poddana ocenie w licznych orzeczeniach Sądów (zob. np. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23.04.2013 r. VI Ca 1526/12, opubl. w systemie informacji prawnej Lex nr 1331152; Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28.11.2014 r. II Ca 1642/14 opubl. portal orzeczeń Sądu Okręgowego we Wrocławiu; Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20.08.2012 r. XVII Amc 1390/11 opubl. w systemie informacji prawnej Lex nr 1330675; Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15.06.2012 r. XVII Amc 5345/11 opubl. w systemie informacji prawnej Lex nr 1408584).

W świetle powołanych wyżej orzeczeń, które sąd w całości akceptuje, koszty windykacyjne określone przez powódkę w umowie rażąco naruszają interesy konsumentów (pозwanych). Koszty działalności windykacyjnych pokrywane

powinny być z odsetek za uchybienie w płatności poszczególnych rat kredytu. Działalność windykacyjna nie może rażąco naruszać interesu klienta (zob. powołany wyżej Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23.04.2013 r.).

Nadto zdaniem sądu jedynymi celowymi czynnościami windykacyjnymi jakie strona udzielająca pożyczki może ponieść jest wezwanie do zapłaty, które z jednej strony służy przypomnieniu drugiej stronie umowy jej obowiązku i umożliwienie jej dobrowolnego spełnienia świadczenia, a z drugiej strony zabezpiecza wierzyciela przed narażeniem się na konsekwencje wynikające z treści art.101 kpc w przypadku wniesienia powództwa i określonej reakcji pozwanego. Jeżeli pożyczkodawca ponosi koszty związane z rozbudowanymi czynnościami windykacyjnymi, to nie mogą te czynności obciążać drugiej strony, gdyż nie pozostają w związku z zawartą umową. Jak już wyżej wskazano regulacje umowne dotyczące wysokich, ryczałtowych kosztów windykacyjnych, jako naruszające przepis art.385¹ kc nie wiążą konsumenta, a tym samym z tych zapisów nie można skutecznie wywodzić zobowiązania i roszczenia wobec pozwanych.

Z uwagi na powyższe, Sąd uwzględnił żądanie powódki odnośnie zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kosztów spłaty kapitału pożyczki i prowizji z odsetkami wynikającymi z umowy.

W pozostałym zakresie tj. odnośnie kosztów czynności windykacyjnych w kwocie 369 zł z przyczyn wskazanych wyżej sąd oddalił powództwo.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 i 100 kpc obciążając pozwanego kosztami w takim zakresie w jakim przegrał on sprawę tj. 65%. Na koszty w sprawie składały się koszty opłaty od pozwu w kwocie 30 zł, koszt zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art.333§1pkt 3 kpc.

Maciej Jakubowski